

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN VASARNAP.

Előfizetési árak:		Felolvasó szerkesztő:	Főmunkatárs:	Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint
Égész évre	4 frt	Fehér János.	Révész Lajos.	Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezenül minden megkezdett száz szónál 50 krral több.
Fél évre	2 »	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		Lapunk számára hirdetések elfogad a „Reuter újságírók és a Magyar Távir. Iroda” hirdetésétől kezdve; Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.
Negyed évre	1 »	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségbe, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatatra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.		Lapunk számára hirdetések elfogad a „Reuter újságírók és a Magyar Távir. Iroda” hirdetésétől kezdve; Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

A vidéki sajtó.

A vidéki sajtó ma már számozott tényezőként szerepel nemcsak politikai, hanem főleg társadalmi életünkben, s döntő befolyást érvényesít összes kultúrtörékvéseinkre.

A vidéki hírlapirodalom az utolsó két évtized alatt oly óriási lendületet nyert, hogy a hatvanas évek közepén ilyenre még csak távolról sem gondolhattunk, s még a legvéresebbek sem lápták magukban azon reményt, hogy a század utolsó tizedében oly kiterjedt vidéki hírlapirodalom keletkezzék, a minő a mai.

Körülbelül negyedszázad vidéki lap és folyóirat áll a magyar állameszme szolgálatában, édes anyanyelvünkön terjesztve a közművelődést még a legelrejtettebb, a legfélreesebb vidékek zugaiban is.

És ez minden esetre arra mutat, hogy a magyar nyelv s a magyar állameszme hódít s tért foglal mindenfelé, minden irányban.

A vidéki magyar hírlapirodalomnak nem csekély része van abban, hogy az utolsó népszámlálás eredménye nyolc millió magyarit mutathat fel.

Amerikában tudvalevőleg nemcsak minden város, de minden népesebb gymnasium és telep bír saját közlönyével. De míg ott a vidéki hírlapirodalom jogosultságát tisztán csak közgazdasági eredmények igazolják, addig a mi vidéki hírlapirodalmunk létjogosultságát magasabb indokokból származtathatjuk, abból tudniillik, hogy nálunk, még a legtöbbszörösebb magyar vidéken, a magyarság közepette megjelenő lap is első sorban nemzeti kulturmiszsiótt teljesít.

És ha ez így van, mennyivel inkább mondható ez a nemzetiségek lakta vidékeken megjelenő hírlapokról? A ki érdeklődik a magyar nemzeti eszme terjesztésé, és megerősítése iránt, az mindig készséggel ismeri el a vidéki sajtónak szükséges voltát.

A vidéki sajtó szükséges voltát a fővárosi sajtó is készséggel ismeri el, a minék mindinkább több és több bizonyítékát észlelik a vidéki lapszerkesztők. Eredményeiben azt ta-

pasztaljuk, hogy a vidéki hírlapirodalom tekintélyes részét képezi ama nagy hatalmasságnak, a mely epithetonnal minden művelt államban megisztelek a sajtót.

Zsurnalisztikával foglalkozó országos képviselőink előszereftel keresik fel a vidéki sajtó hasábjait, tudva azt, hogy eszméik gyakorlati eredményt csak akkor mutathatnak fel, ha azok a szélrözsza minden irányában elvetetnek. Országos érdekl, s a társadalom regenerálására célzó terveik csak úgy válhatnak általános ismertekké, ha azokat az ország közlakosságának minden rétegével közlik. S erre legjobb, leghivatottabb és leghálásabb talaj: a vidéki sajtó.

Midőn a vidéki sajtónak ezen magasabb társadalmi rétegekből kiinduló szükségességét és elismerését röviden felelítettük, az volt szándékunk, hogy a vidéki intelligenciának nagyobb mérvű támogatására való jogosultságunkat kimutassuk.

Az igaz, hogy vannak vidékek, a hol az intelligencia a helyi sajtót teljes szellemi erejével támogatja, s nem mérülhet fel oly köz-, vagy társadalmi ügy, melynek ne hallatná nyomatékos szavát; de ismét vannak vidékek, hol csak úgy néha-néha veszi fel a tollat az intelligencia egyik-másik tagja, ezt is talán csak oly alkalmakkor, amidőn nagyon közelről van érdekelve; és végül vannak vidékek, — s ez a legszomorúbb állapot —, a hol az intelligencia egész közönyös szemlélője azon nemes irányú törekvéseknek, a miket az illető vidéki lap programjában kijelölt, s a miket megvalósítani iparkodik.

Általában véve azt tapasztaljuk a Felvidéken, hogy az intelligencia sokat vár a vidéki sajtótól, de nem támogatja, legalább is nem oly mértékben, a melyben szellemi tehetségeitől várunk lehetne.

Pedig lehetne! De sőt nemcsak lehetne, hanem kötelessége is volna sorompó elé állni mindannyiszor, valahányszor egy-egy megoldandó társadalmi kérdés felmerül, vagy valamely, a közügyre kiható tény megvalósításával foglalkozunk.

Mert tény, hogy az intelligenciának köz-

reműködése az illető vidék műveltségére nincsen ráúti bélyegél, s következtetést vonhatni egyebekre is. Az művelt intelligenciának közreműködése, első életfeltétele a vidéki lapnak.

Minden vidéknek megvan a maga speciális érdeke. Így a Felvidéknek érdeke: a hazafias eszme terjesztése, a mi hogy minél szélesebb körben gyökerezésk meg, ez ismét érdeke a felvidéki magyar intelligenciának is. Ezen érdek küzdőtere pedig tagadhatatlanul a felvidéki sajtó. Ezen küzdőter porondján jelenjék meg tehát minden tollforgató magyar ember, hogy minél számosabban harcolhassunk szeretett hazánk boldogsága érdekében.

Ne idegenítsék el az intelligenciát a sajtótól és viszont — kicsinyes és sokszor félremagyarázott kérdések.

Ne tekintünk elsőnek a személyes hiúság megsértését, hanem az általános eszmének hódoljunk, melynek szolgálatában az a szerény vidéki hírlap áll. Mert, higgyék el, könnyebb megaprehendálni, mint a félreértést jóvá tenni.

Egy nyílt levél.

A görgényi ev. ref. egyházmegye az erdélyi ev. ref. egyházkerület összes lelkeséhez az alábbi nyílt levelet intézte, a melyt közérdekű voltanál fogva mi is celszerűnek vélünk olvasóinknak megismertetni. Óhajuk, hogy az abban kifejtett elvek alapján felvidéki népünk is a takarekosság ösvényére tereltesse, hogy hatosait ne pálinkára fecsérelje, hanem hetenkint rakja le a hitelszövetkezetekbe, melyeknek alakítása jobbjaikn hazafias feladata. A levél különben így szól:

Tiszteletes lelkes úr!
Szől e nyílt leveleml, mindazon lelkes, gondnok és tanító atyáinkainak, kik a nemzetiségek békés együttélését és barátságos érintkezését szívéből hordják és azoknak, kik a hívek közgazdasági előmenetelét előmozdítani szoktak.

A görgényi ev. ref. egyházmegye 1890 óta foglalkozik a községi hitelszövetkezetek alapításával, megismertetésével és azok terjesztésével.

Megbizásunk folytán dr. *Gyófalvy István*, kir. közjegyző, közzetette volt egy pár évvel ezelőtt azon irányelveket, melyek figyelembe vételével a szövetkezetek létesítését, fennállítását biztosítva láttuk.

Egyházmegyéink kísérletet tett ilyen szövetkezetek alapításával Morostudmeregben: Gernyeszegen, Sárpatokon, Póka Keresztúron, Pókan, Magyar Peterlakán, Felfalun és Vajdaszentiványon a pest-pilis-soltkiskünymegei központi hitelszövetkezet támogatásával.

TÁRCA.

Még nem volt késő.

— Scena. —

A „Felvidéki Híradó” számára írta: Bartos Gyula.

Személyek:

Prix Alice: gazdag, fiatal özvegy. — Sergius Gaston: marquis.
— Jean: szolga PRIXÉL.
Szinhely: Prix lakása. — Idő: jelenkor.

(Fényesen berendezett salon. Alice hintászekében hátradőlvé, olvas. Majd igaztalan felrik s a könyvet a földhöz csapja.)
Alice: (Nyugtalanással.) Ez már mégis csak bosszantó! Semmi sem találkozik szöröközt. (Híraggal.) Nincs olvasmány, mely leköthetné figyelmemet, ... nincsen!
Jean: (Beleép és talcan névjegyét nyújt át úrnőjének.)

Alice: (Hosszasan forgatja a névjegyét kezében; kis színet után.) A marquis úrnak otthon vagyok!

Jean: Parancsára! (El.)

Alice: (Igaztalanul.) Tehát a marquis ígérétehez képest eljött. Oh, most már nem fogok unatkozni.

Gaston: (Belép; zavartan.) Bocsnát asszonyom! Talán háborogatom jelen-lettemmel?! Oh akkor ...

Alice: (Közbeszólv.) Dehogy ... korántsem háborogtat, sőt örülök, hogy eljött, úgys unatkoztam.

Gaston: (Aliceval szemben helyet foglal.) Unatkozott??

Alice: Ne vegye kedves marquis úr szó szerint a mit mondtam. (Fölfeszti az imént félre dobott könyvet.) Lásza ez unatgott! Képzélje minő pechem van:

nem tudok kedélyvilágomnak központot találni; semmi sincs mi szörököztana, mi leköthetné figyelmemet, érdeklődésemet. — Valjon nem lehetne e betegségből kigyógyulnom?

Gaston: (Félénken.) Ha tanácsom elfogadja, úgy dobja teljesen félre a romantikát, mely nem Kezgyednek való s keressen más ténen szöröközt ... (Elmerengve, öntudatlanul.) A természet búbajos szépsége, a vadírágos rét szelid költészete, a lombos fak illatos, hús arnya ... (Félszemből.) Vagy mit is beszélnek ... igen ... igen, tegyen asszonyom hosszú sétákat, kirándulásokat; ne zárkozzék el a világtól; keresse föl a tar sas köröket, keverkedjék az élet zabaja ... Lassa, mert ...

Alice: (Közbeszólv.) Elég, marquis úr! Nem szeretem a frazisokat; hagyjuk ezt a temat!

Gaston: (Sértett önzerttel.) Nem hiú fecsegés a mit mondtam, való, igazság ...! (Lyrai hangulattal.) Kar a viragnak elhervadni anélkül, hogy illatát ne éreztük volna. Kezgyed, asszonyom, egy virutó, úde rozsa ... a legszebb, melyet valaha láttam; szellemesége a búbajos illat, mely mint a tavasz varázsával szívet-lelket betölt ...

Alice: (Pajzán nevetéssel.) Hahaha! Úgy látom, — marquis úr — nem felejtette, hogy az előbb unatkoztam s bohó megjegyzéseivel, sarcasmussal) pardon! bókjaival a lomha felhőket igyekszik szétgergetni, melyek oly nyomasztalag lepteik el lelkemet ... (Újra nevet.)

Gaston: (Fajó, sértett hangon.) Kikacag, kigúnnyol ... pedig ha tudná ...

Alice: (Kacagva közbeszólv.) Marquis úr, ma szerföltött sentimentális. Használja föl kérem e hangulata s hiszem, műzása nem lesz haladatan. Hahaha!

Gaston: (Félre.) Rossz órában jöttem! (Hangosan.) Ne gúnnyoljon ... ne kacagjon; szánjon meg, ha egy kis részvétet van irántam szívében; szánjon meg, mint olyant, kinek a sors viragok helyett tüköket nevelt szívében, mely tavol tartja a hozzá közeledni akarókat. (Fajdalmasan.) Szegény jó édes anyja a boldogság verőfényével biztatott, mely glóriája lesz életének ...; (felsóhajtva) hiú abrandtal biztatott: nem leszek én boldog talán soha! (Kis színet után.) De mégis felragyogna az én boldogságom rozsa hajnalja is, ha akadna egy résztvevő kebel, ki megértene szívem titkos dobbanását, (lovpa PRIXÉ nézi ki megosztana szíve boldogságát szívem fajtalmával. (gyöngéden) ki határos rozsapiros ajkával, vagy, szívhözszóló, gyöngéd érzelmeivel mennyországra varázsolna szenvedéseim poklát, (hevével) oh akkor elfelejtétem, hogy kikacagott, elfelejtétem, hogy gyakor nagyon ... de nagyon fájt az élet ...

Alice: (Mosolyogva.) Marquis úr! hisz ez valóságos szerelmi vallomás!

Gaston: (Lázos örömmel.) Oh tehát megértette asszonyom? Igen ... szeretem! Szeretem forrón, igazán! Éddig azért nem nyilatkoztam, mert a fajtalmam, mely megboldogult férje, egyetlen barátom, halálaival érte, kimelre tett. (Vigasztalólag.) A seb mely úgy vértet, már begyógyult. Fajtalmommal szerettem eddig, az kisérte gyaszos utain, mint elhagyott vándort a néma egy fény ...

A vulkán, mely lelkeim forró érzelmeit takarta ... kitört ...! (Térde hull.) Az egre kérem halgassa meg lazsa szívem vallomását, legyen fajtalmam szabadítója! ... (Kis színet után. Könyörgőve.) Oh! mondja ki a boldogító igent ...! (Hosszú színet után, folytatva.)

Emlékeznék még arra, hogy pár év előtt a fővárosi hírlapok törvényszéki rovatán majdnem minden nap szövetkezeti ügyekkel voltak tele. Akkor tanulmányoztuk a kérdést és láttuk, hogy a szövetkezeti törvényt nem azért hozták, hogy olyan szélhámos célokat szolgáljon. Láttuk, hogy Marostordamegyében is törvénnyel nem foglalkozik senki; foglalkoztunk mi akkor, mikor a szövetkezeti eszme a törvény téves felfogásával discreditálva volt.

Az ország több vidékén hasonlóan akadtak, kik részint még már előttünk a községi hitelszövetkezetek eszméjét tanulmányozták, megismertették, fejlesztették és vezették.

Vezér volt a szövetkezetek alapításában Pest-Pilis-Solt-Kis-Kүн-megyé, mely egy megyei központot létesített nagy aldozattal, melyet a vidék kérésére kibővített úgy, hogy az ország bármely részén keletkező községi hitelszövetkezetek támogatását eszközölhette.

Mi is védszárnyai alá vonultunk: és fennállásunkat és gyarapodásunkat neki köszönjük.

Annýra kiterjedt a hálózat, hogy az idén már a hazai szövetkezetek központi hitelintézetét, mint szövetkezeti hitel alapítványát, mely szövetkezeti hálózathoz ma már több mint 200 községi hitelszövetkezet lépett és több mint 30,000 tag alkotja a szövetkezeti érdekek-hálózatát.

Ezen szövetkezetek 1893 évig jegyeztek több mint 55,000 üzletrészt, több mint 1,500,000 forint értékben, és eddig erre heti hatószámban befizetésekkel több mint 800,000 forint tőkét gyűjtötték, együtt majdnem három millió forint hitelt élveztek és több mint 700,000 forint takarékbetétet gyűmölösztettek.

A nép munkán szerzett filléreiből rakta össze az összeget: hetenkint 550,000 kft vagyis egymillió százezer fillert.

Ez a fillérek nagy hatalma. Óriási számok, lát-szólag óriási eredmény, de tényleg mégsem az.

Kevesen vagyunk még. Azt akarjuk, hogy minden község létesítsen községi hitelszövetkezetet.

A számokkal többet nem foglalkozunk.

A községi hitelszövetkezeteknek célja: tagjainak erkölcsi és anyagi jólétét, a takarékosági hajlam emelését, hitelük szervezését, a takarékoskodás, rend- és munkaszeretett általánossá és hiteligényük kielégítése útján fejleszteni.

Közszegként külön-külön alapítjuk a községi hitelszövetkezeteket, melyek azonban egyhással szerves összefüggésben állanak. Szövetkezeti tag lehet: minden a szövetkezeti területen lakó egyén. Vallás és nemzetiségi különbség nélkül minden becsületes ember. A ki uszárakodást folytat, vagy a felekezeti és nemzetiségi közötti a békes egyetértést felhontián törekszik, azt be sem veszik, ha már bevették, kizárják.

Minden szövetkezet ügyeit függetlenül, önállóan intézi. A szerves összefüggés csak anyagi, hogy a felügyeletet gyakorolja a központ és ugyancsak a központ szerzi meg a hiteligények kielégítésére a fedezetet. Az egész szövetkezeti üzletvezetést, könyvvitelt, pénztárgyelést egyöntetűleg eszközölik. Ez már annyira egyszerűsítve van, hogy legtöbb szövetkezetünkben az általunk nyújtott útmutatás szerint egyszerű földműves emberek is azonnal pontosan tudják vezetni.

Eltekintve a vagyoni előnytől, a községi hitelszövetkezetek a szabadság, testvérség, és egyenlőség eszméjét is szolgálják, mert a községi hitelszövetkezetek a tagok között a szabadság érzetét erősítik, ugyanis a falu, mint ilyen szabaddá lesz és saját közgazdasági és hitel ügyeit otthon vásárnaponként a večernye után maga igazítja el szabadon.

Testvérvé válik a falu népe, mert érzi, hogy együtt egymásra támaszkodva, maga képes mint jó testvér közös vagyont közös jóra hasznosan kezelni.

Egyenlővé is válik a falu népe, mert ha hetenkint egyszer — az üzletrészek befizetésén napján — ügyeit együtt intézi, úgy egymástól — mindig az értelme-szebbektől — tanul és önművelődés útján egyenlőbbé

válik; úgy, hogy községi hitelszövetkezeink útján hisszük és reméljük: meg fog szűnni a falukból a városokba vonuló, s szociális és anarchikus tévánok befogadására alkalmas anyag termelése.

Egyik célja az is községi hitelszövetkezeinknek, hogy a társadalom különböző osztályait egymáshoz közelebb hozza, a barátságos érintkezést lehetővé tegye.

Községi hitelszövetkezeinknél a nyeresékesedés vagy uszárakodás teljesen ki van zárva, mert többet mint 2%-ot alapszabályaink szerint nyereségül nem vehet és az osztalék maximuma meg van állapítva; a tartalék tőke pedig, mint közös közgazdasági célra szolgáló vagyona feloslás esetében sem osztható a tagok között fel. Az rendszerint a falu közös céljára: iskola, kisedovoda stb. fordítandó.

Községi hitelszövetkezeink hitele a hazai szövetkezetek központi hitelintézetét, mint szövetkezet-közvetítésével ma 5 és 1/2% és a hitel mérve a szövetkezeti tagok által alreit minden 25 frtos. üzletrész után, mely öt év alatt hatosonként hetenkint lesz félrésztve. átlag mintegy 75 frt, úgy hogy ha például 100 üzletrész lesz jegyezzve és hetenkint 100 hatos befizetésre történik ígeret, úgy a szövetkezeteknek már az első üzleti nap 7500 frt hitele lehet.

Ezen öszeg rendszerint elég arra, hogy egy kis község a terhes adósságok alól teljesen felszabaduljon.

Községi hitelszövetkezeink, vagy korlátilan felelősséggel alakulnak, vagy pedig — és ez gyakoribb — a jegyzett üzletrész után meg annak kétszereséig vállalnak felelősséget.

Akkor fognak a szövetkezetek igazán áldatosan működni, ha már a falu népet a nyomasztó adósságok alól felmentették; ezt pedig elerik öt év alatt, mert fél évenként mindenki tartozik 10%-ot adóssága tőkéjéből is törleszteni. Akkor fog beállani az együttes vásárlás és eladás nyújtotta előnyök élvezete és akkor fogják majd a szövetkezeti üzletrészek hasznait a közterhek egy részét az egyes polgárok helyett viselni.

Tehát röviden öszefoglalva az elmondottakat, miért is alapítunk községi hitelszövetkezeteket: azért, hogy a ki velünk szövetkezik, az érrezze, hogy Magyar-országon legyen valaki szász, román, zsidó, magyar vagy őt és imádjá az Istent bármely templomban, bármely nyelven, az: ha becsületes — ha faluja népe ilyenek itéli — közöttünk vagyoniilag is saját erején boldogul.

Hogy érrezze a ki közénk belép, hogy ő egy társadalmi tényező, a ki a hitni hatóság befizetésekkel egy önálló pénzintézetet képes fenntartani.

Hogy érrezze és élvezze a függelenséget és a szabadság örömeit a legkevésbé képzett polgártársunk is, hogy tudja hogy a kölcsönvett öszeggel magának, illetve társainak tartozik és ne kelljen minden esedékeségén napon vagyona elkobzásától tartania.

Hogy érrezze és élvezze a művelődés gyönyöreit az is, a ki hétköznapon erősen napszám munkával keresi kenyérét.

Hogy érrezze azt is, hogy a becsület egy vagyon, melyre a községi hitelszövetkezetek még akkor is, ha más vagyona nincs, hitelenzi fog. Hogy lássa, hogy az elesett becsületes emberek újból talpra állanak.

Hogy érrezze végre azt, hogy hazánkban nem a felekezeti és nemzetiségi izoláltság azon út melyen haladni kell, hanem az: ha minden nemzetiségi egyetértéssel, a közös jóllét fokozásáért a hazának, egyháznak és nemzetiségének derék polgárokak nevel, kik válllatve működőként egymás javára, boldogulására és hogy a köztönik rossz indulattal támasztól félre-értésékből eredt ellenségeskedésnek csiráját is kiolt-hassuk.

Ezeket várjuk mi a községi hitelszövetkezetektől, azért akarjuk ezeket mindenkiel megkedveltetni.

Nem szépitünk e képen semmit, az a teljes való-ságnak felel meg.

Azért mutatjuk meg e képet mindazoknak, kiket

illet, hogy azt megszívlelje a községi hitelszövetke-zeti eszme zászlaja alá minél számosabban csatlakozzanak.

A görényi ev. ref. egyházmege 1891 június 10-án Szász-Régenben tartott közgyűlésén nyert megbízást folytán.

Tavaszy József, s. k. jegyző.

Lénárt József, s. k. esperes.

Csekme Ferenc, s. k. aljegyző.

Dr. Gidófalvy István s. k. gondnok.

HIREINK.

— József főherceg Liptóban. József főherceg — mint levelezőnk írja — július 1-én katonai szemléltében Rózsahegyre érkezett. A vasútnál a megye s'ne-java várta a megérkező népszerű főherceget. Különösen Liptó-Szt.-Miklósról és vidékéről érkeztek számosan a fogadtásra. Ott látuk Kürthy Lajos főispánt, Andahazy Géza alispánt, Kiszeley Árpád tanfelügyelőt, Baltik Frigyes püspököt, Vitalis Péter megyei főbírózást, sat. sat. A főherceget, ki Jelitens Viccei altbornagy, Ringer tabornok, Vécsey báró udvarmester kíséretében érkezett ment, a vasúti állomáson a megye nevében Kürthy Lajos főispán üdvözölte. A szépen felszített vashídon a város nevében Lavotta intézett beszédet a főherceghez, ki mind a két szónoknak szép szavakban köszönte meg a fényes fogadtatást. Rózsahégy szépen fel volt lobogóva és minden előkészületet megtettek, hogy este a város kivilágítás és a magas vendég tiszteletére fáklyás menetet rendezzenek. De a főherceg kivánatára úgy a kivilágítás, mint a fáklyamenet elmaradt; sőt a készületben álló küldöttségeket sem fogadta. Ezen küldöttségek közt volt egy cigány küldöttség is Reibula Emil vezetése alatt, ki a főhercegtől már pénz és cigány nyelvtant is kapott. Július 2-án reggel a főherceg a gyakorló terepen a hónapvégi felölté szemlét tartott. A honvédtáncok mindegyike szíjban behatóan szemléltte és 10 órakor d. e. Korinticára hajtottat. E szép fekvésű fűrdő a főherceg kedvteléssel szemléte meg, kit dr. Ormay fűrdőorvos kalauzolt. Innen a főherceg egy tré varaközé négyes fogaton Besztercebányára utazott.

— Kinevezés. A rutkai máj. állomás főnökévé a Kőbányára áthelyezett Thoma József helyébe Olsavszky Gyula, tiszalucsi állomás-főnök nevezettet ki. Az új főnök már elfoglalta állását é napokban érkezett meg már a családja is. Üdvözöljük körünkben!

— Évzáró vizsgálat. A szucsányi róm. kath. népiskolával kapcsolatos parhuzamos iskola — mint levelezőnk írja — a múlt hó 29-én tartotta meg évzáró vizsgálat Paulovics József c. kanonok-plebános elnöklete alatt, a szülők s több tanügyi barát jelenlétében. A jelen-voltak nagy élvezettel hallgatták a gyermekek szabadozeleitet. Fogalmat szereztek maguknak arról, mit tehet rövid tíz házi időközben egy óly tanérő, mint a milyen Petrich Janosné; a szülők pedig, ha eddig soha, de most beláthatták, hogy ha gyermekeik előbb az el-vart eredményt nem tudták felmutatni, annak nem a tanító, hanem ők maguk az okozói, mert rendetlenül küldték őket az iskolába; novemberben iratták be s tavasszal, mihielyt a szántas vetés a kezdetét vette: kivettek az iskolából. Beláthatták, miszerint a rendes iskolafelátogatás — mi a parhuzamos iskolába való fel-tételnél kikötötet — alapfeltétel a tantánsnak s leg-jobb biztosítéka az átlagos sikernek. Csodákkal határos, milyen szépen írtak, olvastak s beszéltek már az első osztálytól kezdve a gyermekek magyarul s németül. Kímöndhatatlan boldogság s meglegedés sugartott ki az egyszerű paraszt-gazdák arcából, midőn gyermekeiket magyar s német nyelven hallották felelni. S mily nagy volt meglegedettségük, midőn a gyermekek az előklő kanonok kívánására mindent a mit magyartul, vagy németül mondtak: elmondtak totul is. Kiváló ügyességre tettek szert a gyermekek a rajzolásban is, s csinos rajzaik nagy tetésben részesültek. Paulovics József c. kanonok maga is meglepetve a nem várt eredmény

Ha nem szeretne, ha szive ellentmondana főről szerelmeknek, ha sohasem tudna szeretni, (fajdalommal, kétségbeesve) oh akkor porba sújtotta reményem fad-kado viragait, kioltotta az utolsó fénysugarat szomoró életemnek, mely még a boldogsággal bitatott... ha-muva égette szerelmem, hűségem...

Alice: (Sértett buszkeséggel fél kí a panilagról, végig nez a marquis nevétségé poszeján s fojtt hang-on szó.) Keljen föl marquis ur! Hirtelen, viharékt fölomatd érzelmei annyira meglepette, hogy torokmon akadt a szó. Nem szakítottam feibe lazavallomását, pedig ezt kellett volna tennem, mert... (eröltettt só-hajjal; kis szünet után)... mert: nem szeretem. — Nagyon családok, ha azt gondolja, (resignatívál) hogy az a mély seb, mely megboldogult draga ferjem halála lelkenem táton, melynek borongó fájdalma bor-russa, elzarkoztatta tette életem, mar beheggedt. A ki tisztá érzelmeikkel szeret, annak nehéz felelni; cífeldnői épenséggel nem lehet azt, ki a gyönyörgésével, oadóá szertetével, szive utolsó dobbanásig igazolta melé-hetelen hűségét. (Hirtelen haraggal.) Vakmerősége, melyre jogot elbizakodottságából merített, felkorbá-csolja vérem. Marquis ur! ön megfedlekezett magá-ról a tiszteletről, melylyel személyem és ez íránt — tekintve a mulatát — viseltetnie kellett volna. (Fokozódott haraggal.) Ön viszártel barát érzelmeim-vel, melylyel, mint megboldogult jó ferjem barátját illetem. (Szemrehányással.) A helyet, hogy a pótolha-talan vesztesség fájalmat enyhíteni törekedett volna, sértő fellepsévé, hűt könnyelműségével sötét éjszákát varázsolt már-már derengő hajnalom fölé. Ha a szer-teinek némi kis paránya élt is ön iránt szívbem, e

ttetvével elhagyasztotta azt. Nem szerettem... de a történetet után gyűlöli!

Gaston: (Hangja a meglepetéstől remeg.) Utolsó szava ez aszonnyom??

Alice: (Határozottsággal.) A legutolsó!

Gaston: (Tavozásra készen; fojtt hangon.) Boc-sassa meg aszonnyom vakmerőségem! A laz, mely elfogott, elharmalyosította agyam. Felre beszéltem, mint a hargyázos beteg; nem tudtam mit cselekedtem! Be-látom éög fajdalommal, hogy rosszul cselekedtem, de szívmem zavart elémítáni, jogának ellentelni: gyonge voltam. A boldogság lidérc-jéve magával ragadott; a boldogságot kerestem, (szomorúan) majd feltalalom a szíj éjszakájában. (Megbanolag.) Feledje aszonnyom a történeteket... én haborgatni nem fogom többé... (Kis szünet után.) Soha! (Kérőleg.) Ha egykor az életben nagyon, de nagyon boldog lesz, úgy szentjelen egy néhány perccel emlémekek; gondoljon reám e boldog napokban, melynek derjüje be fogja töltieni lékét, gon-doljon reám, ki valahol messze-messze jeltelen, könyez-telen sír alatt porladozom. — E futólagos emlékezte legmégőbb kószorjára lesz elhagyatott fejfamnak. Isten vele! (Tavozás közben.) Isten vele! Örökre!! (El.)

Alice: (Egyedül.) A történet fölött mély gondol-atokba merülve. Hosszú szünet után.) Ki hitte volna, hogy ez az ember, kinek komoly megjelenése, higgadt-ságára, belső közömbösségre engedett következtetni, szerelmi vallomásra képes. (Szánakozva.) Szegény Gas-ton! mennyire szereltek. (Kis szünet után.) Ha vissza gondolok, midőn szerelmi vallomása elhangzott s tekin-tetünk találkoztak: minő különös, szokatlan fény csil-

logott szemében, minő mohó vágygyal várta feleletem- (Szomorúan. Kis szünet után.) A felelet lecsújtotta! Fe-hérből lett a fálnal. Aikai szerdeségek lettek, szemere szomorúság borúlt s megörtön kérésbeesve állott előttem, mint ölyva, kire a halalos-ítélet átka neheztül...

Szegény Marquis! (Könyeket töröl ki szeméből.) Önérzettel! Hazudtam, hogy nem szeretem; titkon márg ímadtam komoly, férfias jellemet, onzenlégésem s ér-zem, hogy vállomasa után, melylyel napnál fényeseb-ben igazolta szerelmemt, még jobban, öszintébben szeret-em. De hat miért bántam akkor így vele? (Felcazak.) Szerelmi, csinálten jatek volt az egész. — Ugy-e jó színsznó vált volna belőüm? (Ura földcazak, majd hir-telen elkomorul. Kis szünet után.) Istennem! minő nyuz-talanság rakott egyzeret fészket szívbem! — Ugy ér-zem, mintha nagy bűn neheztül volna lelkiismeretemre. (Hosszú szünet után. Megdőbönészel.) Ezek hatalmas Ura! Mit tettem... mit... tettem. (Agrodva.) Gaston az örülésig szeret, hitha ezek után. csaldódas érzete-ben, kétségbejött helyzetében eldobja az életet magá-tól? Vakmerőséggel neveztem, sértő könnyelműséggel vá-doltam, én vádoltam, ki alig vártam vallomását, (foko-zódott megbánással) én mondtam, hogy gyűlöliöm, én, ki életemnél jobban szeretem! (Kis szünet után.) Bóhó, meggondolatlan tettemmel két eletet tettem kockára; (Kétségbeesve.) Hatha már is minden késő!!! (Erőtle-nül hanyatlik le egy székre és tuldozkolva zokog; majd egy hirtelen tamadt gondolattal az íróasztához ül s hangosan, önmagának diktálva, a következőket írja:

„Kedves Gaston! Meggondolatlan, könnyelmű já-tékot üztem két szerető szívvél. Imádom... én... te nélkülem nem élhetek. — Ha még nem lenne késő, jöjj

által, örömét s megelégedését fejezte ki a hallottak s látottak fölött s köszöntött mondtott Petrich Janosnak a parhuzamos iskola burgó vezetéséről. — Az iskolának a lefolytatásban csak 26 növendéke volt, de remélhető, miszerint jövőre ezen iskola, a sikerteljes próba év nyújtotta észleletek révén — nagyobb látogatottságnak fog majd örüdni.

— **Vizga és nyári mulatság.** Kohn Jakab stúdyafüfődől tanító iskolájában vizga volt július hó 1-én. A tanulók csak magyar nyelven feleltek a hozzájuk intézett kérdésekre. A vizgát után Felinek közlési előjáró szép beszédet intézett a tanító és tanulókhöz német nyelven, Oszvald Béla pedig magyar nyelven. — Déliután mulatság volt a "Bora" nevű ligetben.

— **Elfoglottság.** A helybeli tót nyomdanak egyik sedzője, f. hó 5-én estefélé, Waldmann nevű korszároszohoz sorát küldötté családelynéjét. A leány azonban sokáig varratlan maragra, a gazda felingerlőten rohant a korszárába, s miután a korszáráos nem tudott beszámolni a leánnyal, elfoglultságán ezen szavakkal adott kifejezést: "megöitöd a lányomat! Nehány szó váltasa után aztán hazatért, de nem sokára ismét megjelent Waldmannnál kérvén tőle bocsánatot, és előadván, hogy a leány összetört a söröspoharhat s azért nem mert idejében hazamenni. Az egészben az a különös, hogy még intelligensbörökben is tartja magát a rituális leánygyilkos teóriáját.

— **Hontmegeyefőispánja,** a megyében *Lestyánszky* Sándor alispán kir. tanácsost emlegetik, mi ha sikerültli fog, az igazi érdemek méltó diadalát latják megvalósulni.

— **Juhhimlő** hurcoltatott be Losoncra a szucsányi és turáni gazdak nyájába, s a közbán hatalmasan terjedt. A megyei állatorvos a két község összes juhállományát maruagyrészt beoitotta.

— **Nagy tűz volt Ruttkán** e hó 2. és 3. közötti éjjelen. Ugy éjfel tájban a mozdonyok részvétli, a vasuti gyár és a gőzfűrészes rémes ujtólessé riasztotta fel álmából a ruttkaiakat. Első pillanaton egy látszónt, mintha a vasuti telepek borította volna el a lángtenger, oly annyira volt megvilágítva az egész környék. É s valóban rendkívüli körülmény okozta eme csalósdát: a hat ház, mely a tűz martalékává lett, mintha egyszerre gyűlt volna ki. A tűz nem harapódzott el a nép szemelattára egyik fedélről a másikra, hanem mire a távolabb lakók észrevették, már is mind a hat ház, összes melléképületeivel lángokban állt. Ez okozta, hogy dacára a teljes szélcsendnek, a mentés csaknem lehetetlenül vált. A lakóházaiból még csak kivihettek egyet-mást az utcára, de az udvarokban lévő melléképületekből vajmi keveset. Egyik gazdának benn égett három lova. A kanca csikójával benn az istállóban széné égett, a hó pedig kinjában szőjel tépte a láncot s egybe szabadult ki, de mire kiért a friss levegőre, égvényhányszor megfordult, aztán hátsó lábaira ágaskodva — lerogyott. Egy másik gazda is csak bérése hűségének s bátorságának köszönhető, hogy összes marhája el nem égett. A szegény ember, úgy a mint felverték az agyából, alsó ruhában, meztelenül berohant a már égő istállóba, és saját élete vesztélyezetésével kivezette az összes marhat. Mire az utolsó darabbal kiért, le kellett önteni, mert már ruháját lángot fogott. Ő neki pedig nemcsak hogy majd mindenne bennégett, de súlyos égési sebeket szenvedett lábán. Sok takarmány, bútor, gazdasági felszerelés, s több gép égett el. A szűtt gajtádk közül állítólag csak három volt biztosítva. A tűz az egyik c-sűrűben támadt eddig fel nem derített okból. Többen gyuanban tartják az egyik gazda rokonát, ki vele állítólag cserélges lábon állt.

— **Értesítő.** A zsolnai királyi katholicus gimnasia 1893—94. évi értesítőjét tette közzé Csúka Karoly igazgató. Az intézetben a parhuzamos első osztály be szüntetettével mult évben csak 42 tanuló iratkozott be az első osztályba. A tanulóik száma 175 volt, mely szám az 1891/92. évéhez képest 3 apadást mutat, ellenben az utolsó 15 évi atlaghoz képest még mindig 5 a növekedés. Az intézetben hazafias szellemű iskolai ünnepek is tartattak, és pedig: januar 6-án Jókai

Mor 50 éves írói jubileumát ünnepeittek, marcuis 15-én pedig az 1848-iki nagy nap emlékére tartottak iskolai ünnepeit. Az iskolai torna-játékok a lefolytatásban kiváló lendületnek indultak. A növendékek két nagyobb, és több kisebb tanulmányi kirándulásban vettek részt. A tanári és ifjúsági könyvtárak, valamint a különféle szertárak, szép saporodást mutatnak fel. Az östündődják 1893/4 évi járadékát 1051 friot képviseit.

— **Malázios.** *Burda* János turóc-szucsányi gyógy szerész július hó 3-án történt elhunytáról az alábbi gyászjelentést vetük: "Aldfirottak a saját és az összes rokonok nevében mélyen szomorodott szívvel jelentik forrón szeretet ferjúk, illetve füverük és sógoruknak Burda János turóc szucsányi gyógy szerész urnák, 1894. évi július hó 3-án reggeli 6 órákor hosszas szenvedés után, élete 66-ik, boldog házasságának 20. évében bekövetkezett gyászos elhunytat. A boldogútt hült tetemefi f. é. július hó 4-én d. u. 3 órákor tognak a róm. kath. szertartás szerint örök nyugalomra teténi. Az engedztelő szent mise áldozat f. hó 5-én reggeli 9 órákor fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatattani. Turóc-Szucsány, 1894. évi július hó 3-án. Áldás és béke poraira! Özv. Burda Janosné, szül. Fleischer Klementin mint nejze; Burda Károly, Burda Imre mint füverei; Özv. Eltzenbaum Anna szül. Burda, Burda Matild mint nővérei; Fleischer Janos mint sógor.

— **Meghívó.** A ruttkai főműhely munkásai a zathursai határban lévő ligetben f. é. július hó 15-én Júliást rendeznek, melyre a t. közönséget lapunk útján is meghívja a rendezőség. Belépti díj: uraknak 50 kr. Kedvezőtlen időjárás esetén a mulatság július hó 22-én tartatik meg.

— **Ércpokorsók, sirkoszorúk és mindenmő gazdaságok** nagy választékban s igen előnyös árak mellett kaphatók Turóc-Szt.-Mártonban, Glückthal Simon divatárú kereskedésében.

— **Médvők garazdálkodnak** a zathursai havasi legelőkn. Par nappal ezélték két marhat marcangolat össze. Nem ártana a fenevadak ellen irtóvadazatot rendezni.

Közgazdaság.

— A triezsati általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) f. é. május hó 10-én tartott 62-ik közgyűlése terjesztették be az 1893. évi mérleget.

A zárszámadási jelentéséből látjuk, hogy a társaság élethebitisati díjtartaléka 1893. évi december hó 31-én 39.757.609 ftl 91 kr-ra emelkedett, míg kár- és nyeresemlyé részesülési tartalékok címén 1.090.020 ftl 07 kr. vezettéletli új számlára élt. 1893. december 31-én az érvényben volt élethebitisati tőke összegek 162.807.927 ftl 73 kr-ra emelédtek; az élethebitisati ágban az év folyamán bevett díjak 6.715.576 ftl 28 kr lettek.

A tűz- és szállítány-biztosítási ágakban a díj- és illeték bevételeit 10.988.780 ftl 65 kr. volt. miből 2.729.196 ftl 46 kr. mint díjtartalék és 996.191 ftl 01 kr. mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelésre. Az 1893. december hó 31-én érvényben volt biztosítókért a jövő években esedékesse való díjtelepüvények összege 29.899.787 ftl 58 kr emelkedett.

Kiérték az 1893. évben 9.302.328 ftl 93 kr fizettek ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kifizetések, a társaság alapitása óta károk fejében 262.401.706 ftl 51 krynji igen is tekintélyes összeget fizettek ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 49.265.805 ftl 80 kr. esik, melyet a társaság 154.321 kárésben fizetett.

Az értékpapirok árfoyalm ingadozása fedezetére alakított tartalék 1893. december 31-én 1.190.544 ftl 33 kr tett ki dacára annak, hogy a sorolás alá eső és a növekedésben behálható értékpapirok csakis növekedétköz vetettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabászerint mérvében, a részvntőtke fele összegében, vagyis 2.625.000 ftlban, az ingatlan tartalék 1.289.480 ftl 92 krynji összegben s végre a kétes követélessék tartaléka 80.000 ftlban fenntartottak.

A társaság biztosíték alapját az idei általános folytatn 49.162.470 ftl 21 kr-ól 54.990.000 ftl 34 kr-ra emelédtek és következőképen vanlan ehhezvisek:

- 1. Ingatlanok és jelzálog követélessék — 8.747.290 ftl 73 kr.
- 2. Élethebitisati követényekre adott kölcsönök — — — — 3.909.510 ftl 96 kr.
- 3. Állampapirok adott kölcsönök — — — — 36.170 „ 92 „
- 4. Értékpapirok — — — — 34.500,06 „ 52 „
- 5. Tárca-váltók — — — — 528,064 „ 60 „

6. Folyó-számlák (Adósk a hitelezők köv- 1.214.819 ftl 89 kr.
 vélelőinek levonásával) 2.429.629 „ 79 „
 7. Kézpénz az intézeteknél és bankoknál 8.675.000 „ —
 8. A részvényeseknek biztosított adóstelevei 8.675.000 „ —
 O. é. 54.990.003 ftl 34 kr.

Ezekből több mint 15 millió magyar értékre esik. Az élt 812.185 ftl 13 krynji tiszta nyeresemlyéből a társaság osztalék részvényenkint 120 ftlót aranyban, vagyis 300 frankot fizet.

Nyiltter.

(Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.)
Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) **selyem-gyára Zürichben**, a privátmegrendelő lakasára közvetlenül szállit: fekete, fehér és zines selyemszöveteket, méterenként 45 kftól 11 ft 65 krig postahébe és vámmentesen, sima, csíkos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalaton). Minták postafordulóval küldenek. Svájcha címzelt levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

HIRDETÉSEK.

A Richter-féle Tinct. Capisoi comp.
Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hírnévként örvend. Ezen fájdalomcsillapító boldorölés való-mennyi közvények, csász és tagszereglésben szenvedő egyéneknek ez uton legyen ajánlólag emlékeztető hozzá. Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbizhatóbb házióserző általános kedvelt és önellógó fáru további ajánlásra nem szorul.

Csekkőly ára, üvegenként 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr. vagonlatoloknak is lehető-lyve leszi, ezen kitűnő házióserzők bosszerezését. Bevásárlás alkalmával a „Horgony” védjegyre ügyelendő, nehogy utánezatot adójanak, mert csak a vörös Horgony alatt éltótt üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszerárta-hoz: Richter Gyógyszertára „az arany oroszlanhoz” Prágában vagy Turók József gyógyszerészhez Budapestben.

4541. tk. sz. 1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírószág mint tlkvi hatóság közhírre teszi, hogy Dr. Vanovis Janosnak Ruttkay Danko Gaspárné szül. Szekerka Teréz elleni végrehajtási ügyében Ruttká községben fekvő:

- a) a ruttkai 72. sz. tljkvben A. + 1—2. sor-123. és 124. hr. sz. alatt felelt s Ruttkay Danko szül. Szekerka Teréz nevére írt 5. sz. ház. magtárra és bejóségre 1440 ftlban,
  - b) az ottani 72. sz. tljkvben A. + 3. 4. és 6—10. sorok alatt felelt és ugyancsak Ruttkay Danko szül. Szekerka Teréz nevére írt ingatlanokra 301 ftlban,
  - c) az ottani 159. sz. tljkvben A. + 1—4. sorok alatt felelt és ugyancsak Ruttkay Danko Gaspárné szül. Szekerka Teréz nevére írt ingatlanokra 75 ftlban, — és
  - d) az ottani 356. sz. tljkvben A. + 1. sorok alatt foglalt és Ruttkay Danko Gaspárné szül. Szekerka Teréz. Zsúcha Janos, Zsúcha Iér. Ruttkay Julia és kiskorú Zsúcha József nevére írt erőrdő 14 ftlban ezenell megállapított kiáltással árbán az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanosság az 1894. évi július hó 30-ik nappán d. e. 10 órákor Ruttká községben a község házalan megtartandó nyilvános árverésen a kiáltással áron alatt is el fog adatni.
- Árverési szándékosság tartoznak minden egyes

s bocsáss meg forrón szerető Alicének: «A levelet igazot kedélytel boritekba teszi s csöngett.»

Jedn: (Higgadsággal) Parancsolni méltóztat? Alice: (Gyors beszéddel) Egy sürgős megbizatas vár read. Ti3 arany a jutalom. Vidd e levelet, de gyorsan, nehogy későn érkezzk Sergais Gaston Marquisnak ... Siess ... az égre siess velet!

Jedn: (Zavartan) Pa. . . pa. . . ran. . . csára! (El.) Alice: (Gondolatkba mélyedve. Hosszú szünet után.) Oh én legboldogtalanabb e világon! Ha későn érkeznék a tudósítás és ő . . . (Szavai zokogásba fullnak) — (Megnyugodva.) De nem, öt látni fogom. Bohó gondolatom könnyen kastrofát idézhet eő, de el még a remény lelkeiben, hogy megmenthetem. (Izgatóttan jár föl s ala a salonban s minden neszre, zajra figyelve . . . olykor-olykor összerzezen.) Egy esztendő várokozom minden pillanatra. (Szivére teszi kezét.) Csillapodj szegény szivem, ne légy oly nyugtalan; ne félj, ne reméj, hisz boldogságod még nincs összetörve, . . . reméj . . . reméj . . . (Kocsi-zörgés követi e szavakat. Alice felsikolt s az ablakhoz siet. A kocsi a haz előtt áll meg s abból Sergais Gaston deli alakja tűnik elő.) Alice: (Kitorog örömmel.) Ó az, Gaston, tehát meg élt! Hala a magas egyeknek: »még nem volt késő!«

Jedn: (Szokott nyugodtsággal) A marquis úr! (El.) Gaston: (Berohan az ajtón) Alice! Alice: (Zokogva borúl Gaston széles keblére.) Gaston. . . Gaston. . . ugy-e az enyém vagy . . .? Gaston: (Lázasan.) A tied. . . örökre! (A függöny legrödi.)

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felőlős szerkesztő és lapulajlódos: **HOLLÓ LAJOS dr.**, orsz. képv.

REGGEL az orszáq legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közzgazdasági és társadalmi tudósitásával az összes lapokat megelőzi. A Magyarországiból a közönség már kora reggel olvashatja az országgolyós tárgyilagosait kimerítő alakban, az azzani összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tősdői tudósitásokat stb. stb. A Magyarország eddig is tanjuelet adta, hogy férfias bátorsággal küzd az orszáq függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcioval és közleletünk minden visszalelőt megfiztatni törekszik. A Magyarország független minden hatalomtól, minden maganérdéktől, senkinek alárendelve nincs s így álláspontját nyiltan és egyenesen mondatja ki bármivel szemben. A Magyarország ezen törekevéiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A Magyarország előfizetési ára:

Szerkesztőség: VIII. ker., Fhg Sándor-utca 2. sz.	Egész évre . . . . . 14 frt — kr. Felveur . . . . . 7 „ — „ Negyedévre . . . . . 3 „ 50 „ Egy hónapra . . . . . 1 „ 20 „	Kiadóhivatal: IV. ker., Rostély-utca 2. sz.
--	---	--

ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy övédeképes értékpapírban a kikiáltott kézhez letenni, vagy pedig a banátpénznek a bíróságnal lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átzoigaltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság Turóc-Szt.-Martonban, 1894. évi február 20-án. Medzihraczký, kir. aljárásbíró.

5109. tk sz. 1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Raksányi Józsefné öz. Macz szül. Tyahun Katalin és társai elleni végrehajtási ügyében Valcsa községben fekvő: a) a valcsai 71. sz. tjkvbn 1. 2-8. + 1-8. + 1-12. és 14-26. sorsz. alatt felvett ingatlanokból Macz Mariát, Macz Jánost és Hulla szül. Macz Ka-

laltint összesen 20-od részben megillető jutalekra 1413 forintban - és b) az ottani 312 sz. tjkvbn 1. 1. sor- 69. hr. sz. alatt felvett, Hulla Janos és Hulla szül. Macz Katalin nevére ir. 44. ö. i. sz. egész házra és udvarra 400 forintban ezenmell megallapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlansg az 1894. évi augusztus 2-ik napjának d. e. 10 órákor Valcsa községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverési szándékok tartoznak minden egyes ingatlansg kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy övédeképes értékpapírban a kikiáltott kézhez letenni, vagy pedig a banátpénznek a bíróságnal lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átzoigaltatni.

Turóc-Szt.-Martonban, 1894. évi január hó 9-én. Medzihraczký, kir. aljárásbíró.

Arankamentes LÓHEREMAG nagyszemű, 100 kilója 76 ft. 5, 10, 25, 50 kilós zsákokban államilag ólom-zárólvá. Répamag ugyanilyen árban, Alvincen feladva, utánvét mellett kapható Gróf Teleki Arvéd drassói uradalmában, u. p. Konca

ASSICURAZIONI GENERALI 1893. ÉVI MÉRLEGE.

Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghez (1893).

Main financial statement table with columns for 'BEVÉTEL' (Revenue) and 'KIADÁS' (Expenditure) under 'A tétel neve' (Item Name). It lists various insurance categories and their financial details.

Summary table titled 'VAGYON' (Assets) and 'TEHER' (Liabilities) for 'ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1893. december 31-én'. It provides a consolidated view of the company's financial position.

A cs. ktr. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben: Besso M., Dr. Camillo Bozza, Baro Bruck Otto, Dr. Calabi R., Baro Mompurgo József, Segre V. A szerkesztő: Besso József. Magyarországi vezérigénykösség, Budapestben, Dorottya-utca 10. sz., az intézet saját házában.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti ügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb kézséggel adatnak és élet-, tüz-, szállitmany- és üvegbiztosítások az Assicurazioni Generali, jegbiztosítások a Magyar jég- és vízszintbiztosító részvny-társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset ellen biztosító-társaság számára a legelőnyösebb feltételek és legelőnyösebb díjak mellett fogadtatnak el.

A turóc-szt.-mártoni ügynökség, Kuffler Zsigmond.

Turóc-szt.-mártoni Magyar Nyomda. - Moskoczi Ferenc.